I sag 18/83

DOMENICO MORINA, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, 32, rue de Kehlen, Mamer, ved advocat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 18 A, rue des Glacis,

sagsøger

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved kontorchef Manfred Peter, afdelingen for juridiske og administrative spørgsmål, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

angående ophævelsen af en procedure med henblik på besættelse af en stilling som ekspeditionssekretær (meddelelse om ledig stilling nr. 3285),

har

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommerne U. Everling og C. Kakouris,

generaladvokat: G. F. Mancini
justitssekretær: assisterende justitssekretær J. A. Pompe

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt parternes påstande, anbringender og argumenter kan sammenfattes således.

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

1. Ved meddelelse om ledig stilling nr. 3285 af 3. november 1981 indledte

Europa-Parlamentet, som er sagsøgt i den foreliggende sag, en procedure med henblik på besættelse af en stilling som ekspeditionssekretær (stillingsgruppe A 5/4) ved generaldirektoratet for forskning og dokumentation (stilling nr. 1305). Det anførtes i meddelelsen, at stillingen først skulle søges besat ved forflyttelse eller forfremmelse.

Sagsøgeren, Domenico Morina, som er ansat som fuldmægtig i lønklassen A 6 ved det nævnte generaldirektorat (GD V), og som siden 1. januar 1979 kunne forfremmes i henhold til vedtægtens artikel 45, ansøgte om den ledige stilling.

Ved skrivelse af 6. maj 1982, stilet til generaldirektøren for administration, personale og økonomi, anmodede Parlamentets generalsekretær om, at stilling nr. 1305 i stillingsgruppe A 5/4 i afdelingen for juridiske og budgetmæssige anliggender (GD V) omgående måtte blive overført til afdelingen for kasse og bogholderi (GD IV), hvilket indebar, at den anfægtede ansættelsesprocedure ikke kunne gennemføres.

Sagsøgeren blev ved en meddelelse fra administrationen, som var påtegnet »proceduren annulleret af ansættelsesmyndigheden«, underrettet om, at proceduren var annulleret.

Ved skrivelse af 28. juli 1982, registreret den 29. juli 1982, indbragte Morina i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, en klage over afgørelsen om annullation af nævnte procedure. Han gjorde gældende, at afgørelsen var rettet til ham personligt, idet han havde en subjektiv og individuel interesse i procedurens gennemførelse. Det anførtes yderligere i klagen, at »det forhold, at afgørelsen ikke indeholder nogen form for begrundelse, kan tilskynde mig til at anlægge sag ved Domstolen med påstand om annullation af en afgørelse, som klart indeholder klagepunkter imod mig«.

Ved skrivelse af 3. november 1982, som sagsøgeren modtog den 10. november 1982, svarede Europa-Parlamentets formand, »at proceduren blev afbrudt, fordi stilling A 5/4 nr. 1305 er overført til generaldirektorat IV, hvorved det blev umuligt at foretage en ansættelse på grundlag af den nævnte meddelelse om en ledig stilling ... de trufne afgørelser er begrundet i nødvendige hensyn til tjenesten og ikke i subjektive hensyn i forbindelse med Deres ansøgning«.

2. Morina anlagde herefter nærværende sag, hvis stævning blev registreret på Domstolens justitskontor den 7. februar 1983.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (tredje afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen antages til realitetsbehandling;

— der gives sagsøgeren medhold;

— afgørelsen om under klagesagen at overflytte den ledige stilling til et andet generaldirektorat kendes ulovlig, hvorfor den annulleres;

— under alle omstændigheder kendes afbrydelsen af proceduren ulovlig, hvorfor Europa-Parlamentet tilpligtes at fuldføre den;

— sagen tilbagesendes til Europa-Parlamentet med henblik herpå;

— sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

— Det tages til efterretning, at sagsøgte henholder sig til Domstolens afgørelse af spørgsmålet, om sagen kan antages til realitetsbehandling;

— sagsøgte frifindes;

— for så vidt angår sagens omkostninger, træffes der afgørelse i henhold til gældende regler.

III — Parternes anbringender og argumenter

1. Formaliteten

Europa-Parlamentet, som henholder sig til Domstolens afgørelse af spørgsmålet, om sagen kan antages til realitetsbehandling, har ud fra tre synspunkter rejst tvivl om, hvorvidt sagen kan admitteres, nemlig:

For det første er der ikke grund til at anlægge sag, idet sagsøgeren har fået medhold i sin klage. Morina anmodede nemlig i sin klage alene om nærmere oplysninger vedrørende annullationen af ansættelsesproceduren. Disse oplysninger blev givet i svaret fra Parlamentets formand, som meddelte, at proceduren blev annulleret af tjenstlige grunde, som intet havde at gøre med sagsøgerens ansøgning.

For det andet angives sagens rette genstand ikke i stævningen, nemlig at den afgørelse om overflyttelse, som blev truffet under ansættelsesproceduren, kendes ulovlig og annulleres. Et sådant krav blev ikke fremsat i klagen.

For det tredje rejser det spørgsmål sig, om den generelle afgørelse om at annullere ansættelsesproceduren kan indeholde klagepunkter imod sagsøgeren. I denne henseende har Domstolen i sin praksis dog tilsyneladende anerkendt, at en stiltiende afvisning af en ansøgning, som skyldes annullationen af en procedure, kan indeholde klagepunkter imod ansøgeren.

Sagsøgeren har heroverfor anført, at han har lidt en aktuel skade, for så vidt han befandt sig i en retsbeskyttet situation. I kraft af sin ansøgning kan han gøre krav på, at den indledte ansættelsesprocedure gennemføres forskriftsmæssigt, og at administrationen udøver sine beføjelser på området i overensstemmelse med de forpligtelser, som påhviler den.

2. Realiteten

Søgsmålet støttes på følgende anbringender og argumenter:

a) Overtrædelse af vedtægten og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik samt magtfordrejning.

b) Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning.

c) Manglende begrundelse.

a) Overtrædelse af vedtægten og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik samt magtfordrejning

Sagsøgeren har her gjort gældende, at der ikke i tjenestens interesse kan anføres nogen objektiv begrundelse for at overflytte den omtvistede stilling under ansættelsesproceduren. Det var ikke af tjenstlige grunde, at der blev truffet afgørelse om at overflytte stillingen, men kun for at udelukke sagsøgeren og

begunstige en anden tjenestemand, som skulle »anbringes«. Under alle omstændigheder blev sagsøgerens interesser tilsidesat, idet administrationen ifølge budgettet havde mindst to andre ledige stillinger, som endnu ikke var opslået.

Sagsøgeren har anført, at Parlamentets fremgangsmåde har påført ham aktuel, subjektiv skade. Sagsøgeren var praktisk taget den eneste ansøger, som kunne gøre krav på at blive forfremmet til den omtvistede stilling. Han blev yderligere anbefalet til stillingen af sine overordnede.

Europa-Parlamentet har heroverfor gjort gældende, at selv om ansættelsesmyndigheden, inden der udskrives en udvælgelsesprøve, ifølge vedtægtens artikel 29 er forpligtet til at undersøge mulighederne for forfremmelse og forflyttelse inden for institutionen, vedrører forpligtelsen kun en gennemgang af mulighederne for ansættelse, men ikke en effektiv ansættelse, som ansættelsesmyndigheden ikke kan forpligtes til (dom af 31. 3. 1964, Ley, forenede sager 12 og 29/64, Sml. 1965-1968, s. 37). Det følger heraf, at sagsøgeren ike kan påberåbe sig en objektiv ret til at blive forfremmet (dom af 25. 11. 1976, Küster, sag 30/76, Sml. 1976, s. 1719). Dette er så meget mere tilfældet, som der var yderligere tre andre ansøgere til den ledige stilling.

Parlamentet har anført, at det af nødvendige hensyn til tjenesten blev besluttet at overflytte den ledige stilling til et andet generaldirektorat, og at denne beslutning ikke havde nogen forbindelse med sagsøgerens ansøgning. Overflyttelsen ændrede karakteren af de opgaver, som svarede til stillingen, hvorfor det blev uhensigtsmæssigt at gennemføre ansættelsen på grundlag af meddelelsen om ledig stilling. De nye opgaver, som blev knyttet til stilling nr. 1305, var nemlig af bogholderimæssig art. Stillingen blev efter overflyttelsen opslået ledig med henblik på ansættelse af en fuldmægtig, ansvarlig for forvaltningen af udbetaling af forskud.

b) Tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning

Sagsøgeren har anført, at administrationen principielt ikke uden at tilsidesætte princippet om den berettigede forventning kan trække et stillingsopslag tilbage. Da bekendtgørelsen af en ledig stilling, jfr. vedtægtens artikel 4, har til formål at få de bedst egnede ansøgere til at søge stillingen, har de ansøgere, som opfylder de nødvendige betingelser, en berettiget forventning om ansættelse.

Sagsøgeren opfylder alle stillingsopslagets betingelser og er yderligere blevet anbefalet af sine overordnede. Under disse omstændigheder er hans forventning om at blive udnævnt til at varetage de opgaver, som beskrives i meddelelsen om den ledige stilling, næsten blevet til sikkerhed, hvorfor han må antages at have en reel, subjektiv ret.

Europa-Parlamentet har heroverfor anført, at anbringendet om tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning ikke kan tages til følge, når sagsøgerens ansøgning — som i den foreliggende sag — er afslået af objektive tjenstlige grunde.

I henhold til dom af 24. juni 1969 (Fux, sag 26/68, Sml. 1969, s. 31) følger det yderligere hverken af vedtægtens artikel 4 eller af artikel 29, at ansættelsesmyndigheden er forpligtet til at gennemføre en påbegyndt ansættelsesprocedure, idet de nævnte bestemmelser udelukkende

har til formål at sikre, at ansættelsesmyndigheden kun foretager ansættelser i overensstemmelse med vedtægtens bestemmelser.

Endelig kan ansættelsesmyndigheden ikke prioritere den eventuelle, fremtidige fordel, som en tjenestemand kan drage af en ansættelsesprocedure, højere end det konkrete, aktuelle krav om, at ansættelsesmyndigheden af tjenestlige grunde omgående må træffe de nødvendige foranstaltninger.

c) Manglende begrundelse

Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen om overflyttelse af stillingen ikke er begrundet i forhold til ham, idet den ikke indeholder nogen forklaring af de påståede tjenestlige grunde. Afgørelsen burde have været udførligere begrundet i forhold til ham, da den ledige stilling i alle henseender var i overensstemmelse med hans arbejdsområde og erfaring, og han var anbefalet til stillingen.

Da det ikke er muligt under en sag for Domstolen at afhjælpe den manglende begrundelse (dom af 26. 11. 1981, Michel, sag 195/80, Sml. 1981, s. 2861), bør afgørelsen om overflyttelse ifølge sagsøgeren annulleres.

Europa-Parlamentet har anført, at anbringendet om manglende begrundelse ikke kan tages til følge, idet sagsøgeren blev oplyst om resultatet af sin ansøgning. Det fremgår nemlig af påtegningen »proceduren annulleret af ansættelsesmyndigheden«, som var påført den meddelelse, hvorved administrationen meddelte sagsøgeren, at proceduren ikke kunne gennemføres af tjenestlige grunde, men derimod ikke, at ansøgningen ikke var imødekommet.

IV — Mundtlig forhandling

Parterne har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 20. oktober 1983.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i samme retsmøde.

Præmisser

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 7. februar 1983 har Domenico Morina, fuldmægtig i lønklasse A 6 ved generaldirektoratet for forskning og dokumentation (GD V) i Europa-Parlamentet, anlagt sag angående Europa-Parlamentets ophævelse af en procedure med henblik på ansættelse af en ekspeditionssekretær (stillingsgruppe A 5/4 ved ovennævnte generaldirektorat, afdelingen for juridiske anliggender (meddelelse om ledig stilling nr. 3285 af 3. 11. 1981)).

2 Sagsøgeren, der kan forfremmes efter vedtægtens artikel 45, søgte den ledige stilling, som ifølge meddelelsen først skulle søges besat ved forflyttelse eller forfremmelse.

3 Ved afgørelse af 6. maj 1982 betemte Europa-Parlamentets generalsekretær, at stillingen omgående skulle overflyttes til generaldirektorat IV, afdelingen for kasse og bogholderi. Da denne overflyttelse medførte en ændring af karakteren af de opgaver, der var knyttet til stillingen, annullerede administrationen ansættelsesproceduren, idet den underrettede sagsøgeren herom ved en meddelelse med påtegningen »proceduren annulleret af ansættelsesmyndigheden«.

4 Den 29. juli 1982 indbragte Morina i medfør af artikel 90, stk. 2, en klage over denne annullation, som han krævede en begrundelse for. Ved skrivelse af 3. november 1982 afviste Parlamentets formand klagen, idet han anførte, at ansættelsesproceduren var blevet afbrudt, fordi stillingen var blevet overflyttet til generaldirektorat IV, hvorfor det var umuligt at gennemføre ansættelsen på grundlag af meddelelsen om den ledige stilling. Parlamentets formand anførte yderligere, at »de trufne afgørelser er begrundet i nødvendige hensyn til tjenesten og ikke i subjektive hensyn i forbindelse med Deres ansøgning«.

5 Sagsøgeren har i sagen, der er anlagt den 7. februar 1983, dels nedlagt påstand om, at afgørelsen om at overflytte den ledige stilling annulleres, dels om, at afbrydelsen af ansættelsesproceduren kendes ulovlig.

Formaliteten

6 Europa-Parlamentet har ikke direkte nedlagt påstand om afvisning, men har udtrykt tvivl om, hvorvidt sagen kan admitteres, idet den ikke har samme genstand som den indbragte klage. Klagen må anses for en simpel anmodning om at få uddybet begrundelsen for at annullere ansættelsesproceduren, mens i stævningen er nedlagt påstand om, at afgørelsen om at overflytte stillingen annulleres.

7 Det fremgår af klagen, at selv om sagsøgeren rent faktisk anmoder om at blive bekendt med grundene til at annullere ansættelsesproceduren, har han ligeledes præciseret, at han, såfremt begrundelsen ikke blev uddybet, ville være nødt til at anlægge sag ved Domstolen med påstand om annullation af en afgørelse, som klart indeholder et klagepunkt imod ham. Følgelig består der ikke noget modsætningsforhold mellem klagen og den anlagte sag, som bør antages til realitetsbehandling.

Realiteten

8 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Europa-Parlamentet ved under ansættelsesproceduren at overflytte den ledige stilling og således trække stillingsopslaget tilbage har tilsidesat principperne om den berettigede forventning og om god forvaltningskik.

9 Som allerede fastslået af Domstolen i dom af 24. juni 1969 (Fux, sag 26/68, Sml. 1969, s. 145) er formålet med vedtægtens bestemmelser at garantere ansøgerne, at ansættelsesmyndigheden foretager ansættelser i overensstemmelse med gældende retsregler. Det fremgår imidlertid ikke af disse bestemmelser, at ansættelsesmyndigheden er forpligtet til at gennemføre en påbegyndt ansættelsesprocedure. Dette anbringende kan derfor ikke tages til følge.

10 Sagsøgeren har videre hævdet, at afgørelsen om at overflytte den omstridte stilling ikke er tilstrækkelig begrundet i forhold til ham, idet den ikke indeholder nogen forklaring på de af Parlamentet påberåbte tjenstlige grunde.

11 Begrundelsen af en afgørelse, som indeholder et klagepunkt, skal gøre det muligt for Domstolen at udøve sin prøvelsesret vedrørende retsakters lovlighed og give den pågældende de nødvendige oplysninger for at vurdere, om afgørelsen er tilstrækkelig begrundet. Kravet om begrundelse skal dog vurderes på grundlag af omstændighederne i det konkrete tilfælde, bl.a. retsaktens indhold, arten af de anførte grunde og adressatens interesse i at modtage en forklaring. Når det mere specielt drejer sig om en foranstaltning

vedrørende organisationen af tjenesten skal det yderligere understreges, at begrundelsespligten bør sættes i forhold til den skønsfrihed, som ansættelsesmyndigheden nyder inden for området, således som det allerede er fastslået af Domstolen i dom af 28. maj 1980 (Kuhner, forenede sager 33 og 75/79, Sml. 1980, s. 1677) og dom af 29. oktober 1981 (Arning, sag 125/80, Sml. 1981, s. 2539).

12 Selv om administrationen i det foreliggende tilfælde første alene underrettede sagsøgeren om, at ansættelsesproceduren var annulleret og ikke begrundede dette skridt, anførte den dog i besvarelsen af sagsøgerens klage, at proceduren var afbrudt, fordi stillingen var overflyttet, og at de omtvistede afgørelser var truffet af tjenstlige grunde, som intet havde at gøre med sagsøgerens ansøgning. I den foreliggende sag må en sådan begrundelse anses for tilstrækkelig til, at sagsøgeren kan gøre sine rettigheder gældende. Dette anbringende kan således heller ikke tages til følge.

13 Sagsøgeren har endelig anført, at Parlamentet har gjort sig skyld i magtfordrejning, idet stillingen ikke blev overflyttet af tjenstlige grunde, men for at udelukke sagsøgeren og begunstige en anden tjenestemand.

14 Det skal i denne forbindelse fastslås, at sagsøgeren på ingen måde har præciseret, hvori klagepunktet består, eller ført nogen form for bevis, som kan støtte et sådant anbringende. I sit indlæg for Domstolen har Europa-Parlamentet yderligere ført bevis for de af Parlamentet påberåbte tjenstlige grunde. Følgelig kan dette anbringende heller ikke tages til følge.

15 Da der ikke kan gives sagsøgeren medhold i de fremførte anbringender, vil sagsøgte være at frifinde.

Sagens omkostninger

16 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom.

17 I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne dog deres egne omkostninger i sager anlagt af Fællesskabets ansatte.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. Sagsøgte frifindes.

2. Hvert part bærer sine omkostninger.

Galmot Everling Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. december 1983.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl
Ekspeditionssekretær

Y. Galmot
Formand for tredje afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT G. F. MANCINI FREMSAT DEN 20. OKTOBER 1983 [1]

Høje Domstol.

1. Den foreliggende sag, som er anlagt den 7. februar 1983, vedrører en række krav, som Domenico Morina, tjenestemand ved Europa-Parlamentet, har fremsat over for denne institution, idet han har nedlagt påstand om annullation

1 — Oversat fra italiensk.